

FÜZESABONYI HÍRADÓ

A VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK TÁJÉKOZTATÓJA

Márciusi forradalmak

Itália városállamai és Párizs, Bécs, Pest-Buda, Berlin, Prága. Krisztus után az 1848. esztendőben jár a vén Európa, mely már annyi forradalmat, hatalmak bukását, újjak létrejöttét látta. Az emberek az ipari forradalom küszöbén történelmet írnak, lerázzák mind a saját-nemzetükből való, mind az idegen nemzetek uralmát.

A forradalmárok a tanuló ifjúságból, az idők szavát megértő nemzeti, liberális gondolkozású nemesekből, a NÉPből teremnek. A kontinensen végigszárguló vihar eléri a Monarchia magyarok lakta részét is. Azt az országot, amelyik a 14. századig a saját véréből adta a királyokat, melynek partjait, határait több tenger is mosta, ahol az emberek meg akartak szabadulni a több évszázados Habsburg iga alól.

A dicsőséges forradalom másfél éven keresztül emberek millióinak jelentette a nemzeti lét új szabadságát. Újból volt felélős magyar miniszterelnöke, kormánya az országnak, újra szabad magyar parlament hozta a törvényeket, amelyek Magyarországnak, a magyaroknak szóltak.

Igaz, a hatalmas kiterjedésű országban más nemzetek is éltek. Ők is szerettek volna szabadok lenni. Talán volt az akkori vezetésben egy meg nem értés a nemzetiségek irányába, vagy talán a kis nemzetek nacionalista vezetői voltak túlzottan bizalmatlanok, szerettek volna gyorsabb és biztosabb döntéseket a hatalom részéről?

A dicsőséges forradalom diestelen vége, a világvégi fegyverrelés, az aradi vérengzések baljós jeleket írtak a magyar égboltra. Menekülni, bujkálni kényszerült emberek százai, ezrei voltak éveken keresztül veszélyben. A hazai bölcsse, Deák Ferenc kiegyezéses politikája hozott szabadságot a bujkálóknak.

Az első világháború vége és az Antant szégyenteljes viselkedése adta meg a végső döfést az ezeréves nemzetnek, az ezeréves országnak. A háborúban megfáradt emberek fellélegeztek, amikor gróf Károlyi Mihály piros szegfűs forradalma, a történelmi szenthelyként tisztelt Nemzeti Múzeum lépcsőjén kihirdetett köztársaság új lehetőségeket adott a nemzetnek. De a tavaszi forradalmak ideje újból megjelent, most is márciusban.

Csak mennyivel másabb forradalom volt ez mint a 71 évvel korábbi. Egy ideológiai kisebbség, a nagy keleti testvér Moszkva új hatalmának segítségével rohanta le a nemzet erőt. Senkit sem kímélve, még saját vérüket is

folytatás a 2. oldalon

1848-1849

Ünnepi program

1997. március 15.

17³⁰ órakor: **Fáklyás felvonulás**
(indulás a Művelődési Központ elől)

18 órakor: **Emlékünnepség**
(Telepi 48-as emlékmű)

Ünnepi beszédet mond:

Dr. Pásztor József

polgármester

Közreműködnek:

Horváth Ferenc és

Fehér István színművészek

Koszorúzás

folytatás az 1. oldalról

irtották, amikor elindultak a leninista eszméket hirdetni. Mindent fel akartak számolni, ami több mint egy évezreden keresztül szent volt az országban. Határokon belül nem sok követőre találtak.

Az újabb márciusra megint 71 évet kellett várni. De ez a március más volt mint a megelőző kettő. Nem volt fegyverroportás, nem haltak meg ártatlan emberek, nem volt sem vörös, sem fehér restauráció. Csak egy cél volt. Az emberek belefáradtak a negyven év hazugságaiba, a közpénzek elpocsékolásába, a hamis szólamokba. Vértelen forradalom zajlott, választások útján. Az ország népe a változásokra, a nyugodt erőre szavazott. Valahogy mégsem úgy sikerült, mint ahogy azt sokan várták. A régi urak ott maradhattak, ahol voltak, nem tárta fel senki az igazságtalanságok sokaságát. Amit meg kárpótolni akartak, az is rosszul sült el. Ez a forradalom is csak azt hozta, amit a megelőzők. Várakozással teli változások helyett sokan inkább csak a rosszat érezték meg. Igaz ebben sokat segített a szabad sajtó is.

Jövőre lesz 150 éve a dicsőséges forradalomnak. Talán megint eljön az a tavasz, amit ez a nép oly régen megálmodott. Vagy az emberek belefásultak, beletörődtek sorsukba? Kihalt a magyar emberből a forradalom íze, a változásokért való harcbavonulás? Biztos, hogy nem! A nép bölcs, tudja mit kell tennie. A hazug ígéretekből, a szavak be nem tartásából, az úri gőgből elege van mindenkinek. Mindannyian tudjuk, hogy van olyan ember, aki valóban változtatni akar. Sokan nem szeretik, mert nyíltan, köntörfalazás nélkül mondja meg az igazságot.

Most még csak a 149. évfordulót tartjuk. Én és ebben az országban nagyon sok millió ember bízik abban, hogy a másfél évszázados forradalom évfordulóját tiszta szívvel, valódi szabadsággal, az ünnepnek megfelelő formában fogjuk ünnepelni. Nem úgy, mint ahogy történt a Millecentenárium, vagy a magyar októberi forradalom 40. évfordulójának az ünneplésén.

Hogy valóban újra értéke legyen a szavaknak, és hogy újból megérthessük Petőfit, Táncsicsot, Kossuthot, Széchenyit vagy Nagy Imrét és Bibó Istvánt vissza kell térnünk gondolataikhoz. Tudjuk, hogy ez mégsem elég. Meg is kell fogadni szavukat, sőt úgy kell cselekednünk, mint ahogy Ők ezt a szeretett nemzetüknek ajánlották. Nem kellene véres forradalmak, a NÉP akarata demokratikus formában, választásokkal is győzelemre tudja vinni a szabadság szent eszméit, magasba tudja emelni annak zászlaját. Ha pedig ez megtörtént, csak a NEMZETEN és annak SZOLGÁLÓIN múlik, hogy hová jutunk. Mert azt tudjuk honnan jöttünk, és azt is, hogy kik vagyunk.

Amikor március idusát ünnepeljük, nem szabad megfeledkezni egy közel kétezer éves márciusról sem.

A kiválasztott nép új királyt, erős kezű uralkodót várt a jövődölések alapján. Bízta az írásban, ami nekik a világ feletti hatalmat jelentette volna. E helyett jött egy bölcs gondolkodású és szavú, a szeretetet és megbocsátást hirdető ember. Valaki, aki képes volt magát feláldozni mindenkiért. A Karácsony ünnepe a szereteté, a Húsvét ünnepe a megbocsátásé. Mind a két ünnep és a két legszebb tulajdonság Tőle ered, Ő hirdette. Mi, gyarló emberek legalább ezekben a napokban bocsássunk meg egymásnak.

A dicsőséges forradalom 149. évében

Dr. Pásztor József
polgármester

Igazságosabb és testvériesebb világot!

Húsvét előtti beszélgetés Gubola Róbert esperessel

Vége a millecentenáriumi évnek. Elsőbolyva, elkenve, az esetleges eszméletretéréstől múlt ki. Már ami a hivatalos részét illeti. A Vidék-Magyarországon azért néhol felemelkedtek a fejek.

Miközben Magyarországot a „világ legreményvesztettebb népeként” jellemzi az a riport, amely az olasz Corriera della Serában jelent meg a pápalátogatás apropójaként. Mindenesetre a lakosság kushadt, de ünnepet ült a nemzet.

Mellesleg nap mint nap egyházellenes megnyilvánulásokról lehetett hallani. A Magyar Katolikus Egyház vezetői kezdeményező lépésre határozták el magukat, s a millecentenáriumi évben átfogó elemzést készítettek Magyarország mai állapotáról. E körlevél nagy visszhangot váltott ki, hívők ismerték fel benne a reális helyzetmegítélésből fakadó jövőképet. Azt a jövőt, amely a magyar társadalom történelmének egy szigorú, ha nem a legszigorúbb szakaszát feltételezi.

Rendkívül időszerűnek és történelmi jelentőségűnek tartható a körlevél, melynek minden sorát áthatja az ezeréves Magyar Katolikus Egyház mérhetetlen tapasztalata és felelősségtudata.

Teljes egészében egyet lehet érteni a dokumentum megállapításával és az elérendő célokkal. Csak támogatni lehet az ország gazdasági és erkölcsi életének, értékrendjének átalakítására tett észrevételeit azért, „hogy az emberhez valóban méltó élet alakuljon ki a magyar társadalomban”.

A szűkebb értelemben vett környezetünkbeli helyzetről kértünk rövid összefoglalót e körlevél kapcsán Gubala Róbert esperes úrtól, a Füzesabonyi Római Katolikus Plébánia vezetőjétől.

– Esperes úr, a millecentenáriumi alkalmon kívül volt-e más oka is annak, hogy a Katolikus Egyház egy rég nem gyakorolt formával, nyílt levéllel forduljon a magyar társadalomhoz ezen belül a hívőkhöz, megfogalmazva véleményét a társadalom jelen állapotáról?

– A körlevél előszava utal az indítóokokra. A jeles évfordulók egyébként is kiváló alkalmat teremtenek arra, hogy számba vegyük sorsunkat, a jelent és a jövőbe vezető utat. Így Magyarország fennállásának ezeregyzázadik és a magyar kereszténység ezredik évfordulója, itt a harmadik évezred küszöbén megfelelő időpont volt a Magyar Katolikus Püspöki Karnak arra, hogy megvizsgálja az ország jelenlegi helyzetét, az itt élő emberek életét.

Köztudott, hogy a rendszerváltás eufóriája néhány év alatt elmúlt. Az a bizonyos többpárti demokrácia, az idegen csoportoktól való megszabadulás, a gazdasági és társadalmi változások nem hozták meg a többség számára a várt kánaánt. Persze nemcsak politikailag, gazdaságilag ment tönkre a társadalom a rendszerváltás előtt, hanem az emberek értékítéletében, erkölcsiségében is óriási pusztítást okoztak ezek az évtizedek.

Közben eltelt hét év, kifutottak bizonyos folyamatok és szomorúan meg kell állapítani, hogy nincs az országban egy közmegegyezés, nincs társadalmi összefogás az ország hosszú távú érdekeinek figyelembevételével. Ilyen esetben nem lehet néma az ember. Szólni kell, mint ahogy ezt a püspöki kar is megtette. Fel kell hívni a közvélemény figyelmét bizonyos negatív folyamatokra, tendenciákra, melyek rettentő romboló hatással jelentkeznek ebben az országban, társadalomban.

Elsősorban apellál a körlevél az értelmiségre, ezen belül a keresztény értelmiséget akarja megszólítani, akik „többet akartak és többért felelnek”, és természetesen minden jószándékú értelmiséget és jóakarátú embert megszólít, hogy összefogással vegyék kezükbe soruk irányítását és alakítását.

Elmondhatjuk, hogy igazából egy félkarú demokrácia született meg ebben az országban 1990-ben. Jóllehet szabad választások lettek, politikai szabadság következett be, de ugyanakkor érezhető és tapasztalható, hogy a helyi közösségek, ezen belül az egyén nem igazán tudják mindezt úgy átélni. Az emberek magukra maradtak. Hirtelen nem tudtak mit kezdeni a most már szabadon kézbe vehető életükkel, a döntés lehetőségével.

Itt valahogy megálltak a folyamatok... A munkanélküliség elsődleges élvezése, mely csábítólag hat kezdetben, ám később kitermeli a szenvedélybetegeket.

Az egyház elsődleges feladata – az evangélium hirdetése mellett – felhívni az emberek figyelmét, hogy felelősek egyéni életük irányításában és a közösségükért is. Ezenkívül a környezetük olyan befolyásolásában, hogy valóban egy életképes társadalmat, egy egészséges nemzetet és országot építsenek fel.

– Jóllehet az elemzés nagy visszhangot váltott ki, mégsem vagyok benne biztos, hogy a hívők nagy tömegéhez eljutott volna annak tartalma. Röviden elmondaná a lényegét?

– Talán a kérdés második felére válaszolnék először. Már korábban néhány fontos elemét említettem a dokumentumnak. Azokon kívül foglalkozik a levél a családok életének a megújításával, mely a katolikus egyház feladatainak homlokterében áll. A Püspöki Kar szerint a vadkapitalizmus korát éljük és emiatt sokan úgy érzik, lemaradnak, ha nem teremtenek új anyagi egzisztenciát.

Az önzésé lett a főszerep a mai magyar társadalomban. Részletesen elemzi az írás a szociális és egészségügyi viszonyokat, a gazdasági életet, a kultúrát, az államot és a jelenlegi politikát. Mindezen témákról helyzetképet alkot, majd ajánlásokat ad. Többek között így fogalmaz: „Krisztus követése és az Evangélium hirdetése szervesen magába foglalja azt a feladatot is, hogy a keresztény közösség fáradozzon az emberek egyéni életének jobbtításain, egy igazságosabb és testvériesebb társadalom építésén”.

Ami a kérdés első felét illeti: a körlevél megjelenését szintén, egy úgynevezett másik körlevéllel, mely misék keretén belül lett meghirdetve – beharangoztuk. Ifjúsági hittanon néhány héten keresztül azzal a néhány tucat fiatalal, akik ezen részt vesznek elemeztük az írás tartalmát. Ennek ellenére úgy érzem, hogy az egyházközségen belül nem igazán jutott el sokakhoz ez a 60-70 oldalas dokumentum.

Az a kör, a 16-18 éves fiatalok egy része, vagy az idősebb – 60 év feletti – korosztály, akiket rendszeresen elérek, vagy még nem, vagy már nem fogékony ilyen átfogó társadalmi kérdések befogadására.

– Tervezi-e a magyar katolikus egyház, hogy a jövőben is állást foglal rendszeresen az egész társadalmat érintő kérdésekben? Hisz a hívek jelentős része a mai kérdésekben jobban megnyilatkozó egyházat szeretne.

– Igazából a Püspöki Kar kompetenciájába tartozna a kérdés megválaszolása. Én úgy gondolom, hogy most már az egyház is szabadon – figyelembe véve a kiteljesülő demokráciát – felelheti szavát a jövőben a társadalom égető problémáival kapcsolatban, ha ennek szükségét látja. Feljogosítja a helyi egyházat, a magyar egyházat a Világegyház, Róma gondolkodásmódja. Hiszen a pápák évszázadokon keresztül megnyilatkoztak szociális kérdésekben, melyekben összefoglalták az egyház álláspontját az evangélium fényében és a szentírásnak a megvilágításában.

Az egyház megújulásával kapcsolatban a hívek jogosan várhatják el a társadalom minden kérdésében megnyilatkozó egyházat, természetesen hagyományos feladatai megőrzése mellett.

– A körlevél kapcsán felmerülhetett, hogy esetleg szükség volna az egyház helyzetéről is hasonló értékelést készíteni?

– Aktuális ez a kérdés, hisz az elmúlt év végén volt Egerben a helyi egyházmegyei zsinat, s tudomásom szerint ezt a kérdéskört is érintette. Egyébként a rendszerváltás óta beindultak ezek a folyamatok. Elsőként az Esztergomi Fő Egyházmegye rendezte meg, majd sorra a többi. Ezek a zsinatok főleg a helyi egyházmegyék helyzetével foglalkoztak – a magyar egyházon belül. Elsődleges szempontja volt a zsinatnak az egyház mivoltának tárgyalása, ami nemcsak a papságból áll, hanem a hívek együttes közösségéből, melyben tisztségek is vannak. Papi tisztség és ugyanúgy egy világi tisztség. Tehát az egyházat nemcsak a papok, a klérus alkotja, hanem minden megkeresztelt és jóakarátú ember is az egyház közösségéhez tartozik. Ennek a zsinatnak is az volt a lényege, hogy az ún. civileket minél nagyobb létszámban vonja be az egyházi életbe.

Maga a zsinat összetétele – mind a szekciókban, mind pedig az egyetemes ülésen is – jelezte, hogy szinte 50-50 százalékban voltak jelen a papság és a világiak képviselői. E zsinat anyagának írásos összefoglalója kb. néhány héten belül kapható lesz. Tehát mint a fentiekből kiderül az egyház foglalkozik saját helyzetével és elemzi azt, annak érdekében is, hogy minél közelebb kerüljön a hívőkhöz és a társadalom minden rétegéhez.

– Esperes Úr! Mi a véleménye az egyházak jelenlegi finanszírozásáról, az egyházi iskolák beindításáról különösen ami a helyi dolgokat illeti?

– A jelenlegi finanszírozás enyhén szólva zötyög, jóllehet mindjárt a rendszerváltáskor elindultak az egyházi ingatlanok visszaigénylési lehetőségei. Ennek többféle variációja volt.

Kezdetben csak funkciókra lehetett visszaigényelni az ingatlanokat, később már az anyagi értékét is vissza lehetett kérni megfelelő célok megjelölésével. Jelenleg nincs különösebb megkötés. Tehát, hogy egy példát említsek: iskolát nemcsak iskolának lehet visszakérni és anyagi ellenszolgáltatás is lehetséges. De mint tudjuk, ez a jelenlegi kormány ezt az úgynevezett kártérítést kb. 10 évre kitolta. Szóval az 1994-es választások után megálltak ezen dolgok intézése. Közben ez borzasztó nagy problémát vet fel az egyház számára, ugyanis a visszaigényelt, beindított iskolák, kórházak stb. működtetésére nincs meg az egyháznak az anyagi fedezete. Az állam által adott fejkvóta nem fedezi a gyermek tanításának, illetve a beteg ápolásának a költségeit. Ez világi, állami szinten úgy működik, hogy az önkormányzatok teszik hozzá a hiányzó összeget, ám az egyháznak ebben a pillanatban nincs meg erre az anyagi bázisa. (Köztudott, hogy korábban – 1945 előtt – ez hogyan működött. Általában egy helyi mecénás, földbirtokos, gyáros támogatta a felekezeti iskolákat, természetesen bizonyos adókedvezmények fejében.)

Hogy a nehézségekre csak egy példát említsek: a Katolikus Pázmány Péter Tudományegyetemet nemrég a bezárás réme fenyegette, éppen a finanszírozási nehézségek miatt, jóllehet Horn Gyula a Szent Atya látogatásakor ismételtlen, nyomatékosan ígéretet tett arra, hogy a visszatartott (jogtalanul) egyháznak járó juttatásokat rövid időn belül rendezik. Tehát még ez sem történt meg.

Különbséget nem igazán illik tenni egyházi és világi iskolák között, főleg az előbbi hátrányára, hisz az ugyanolyan közhasznú szolgálatot lát el – az adófizető polgárok gyermekeinek nevelését, tanítását illetően, állami tanterv alapján –, mint a világi iskola. Tehát nem méltó a diszkrimináció, annál is inkább, mert ez esetben

az egyház „közhasznu” tevékenységet vállal át az államtól, s így joggal várhatja el az egyenlő megítélést. Természetesen itt meg lehetne említeni az oktatás színvonalát is...

Ami a helyi dolgokat illeti: az önkormányzattól biztató ígéretet kaptunk ez ügyben. Tehát maximálisan támogatják az egyházi iskola beindítását, de hiába van visszaigényelhető egyházi ingatlan – Zrínyi úti iskola – ha a beindításhoz nincs megfelelő anyagi háttér, s akkor még a folyamatos működéshez szükséges pénzről nem is beszéltem. Ezenkívül hiányzik még a személyi háttér, gondolok itt a keresztény szellemiségű, jól képzett tanítókra, hisz első osztállyal kellene kezdeni. És ami a legfontosabb, sajnos megfelelő igény sincs rá. Ezt tapasztalatból mondom. Igaz, hogy az előzőekben említett okok miatt zavaros a helyzet, s ha netán világosabb képet tudnánk adni a szülőknél – kész, berendezett iskolát, osztályokat, néhány pedagógussal – tehát, ha kész helyzetet tudnánk teremteni, akkor talán a szülők is bátrabban élnének a választás adta lehetőséggel. Úgy tűnik, jelen esetben az alulról való építkezés nem nagyon megy.

– *Lassan közeledik a Húsvét, a feltámadás, s jóllehet minden ünnep állandó üzenetet hordoz, de mégis mást és mást. Mi az amit ezen belül ebben az évben a legfontosabbnak tart?*

– Valóban minden ünnep más és más, ám ezek közül a Húsvét az összes keresztény ünnep csúcsa. Ahogyan Szent Pál mondta: „Hiába való a ti hitetek, hiába való a mi igehirdetésünk, ha Jézus Krisztus nem támadt volna fel”. Tehát a HÚSVÉT az egész keresztény hitüknek a csúcspontja és az alapköve, amire építeni lehet és kell. Mert ha ezt kétségbe vonjuk; tehát, hogy van-e feltámadás, vagy nincs feltámadás, van-e örök élet, vagy nincs, akkor minden más inog.

A HÚSVÉT üzenet a mai ember számára azáltal, hogy Krisztus feltámadt és Ő minden egyes ember feltámadásának garanciája, záloga. Jézus Krisztus feltámadásában el van ültetve a mi feltámadásunk is. Túl kell lépni egy földi keretet azáltal, hogy van örök élet, van feltámadás.

Mondhatnánk, hogy a keresztény ember egy jövőbeli vonzatban él. Ez egy vonulás. Születésünktől, megkeresztelkedésünktől kezdve beletartozunk egy közösségbe. Isten gyermekei lettünk és elindulunk, hogy a végső célunkat, az örök életünket, az üdvösségünket megnyerjük. Egy ilyen megvilágításban ez az ember egész életére, tetteire, gondolkodására kihatással kell hogy legyen.

Visszatérve a körlevél kérdéséhez, Jézus Krisztus nagyon fontosnak tartotta, hogy embertársamhoz, a rászoruló embertársamhoz hogyan viszonyulok. Az Isten ennek kapcsán fog engem, minket megítélni.

Az az ember, akit Isten a képmására teremtett joggal kívánja, hogy emberi életet éljen és ehhez hozzá kell járulni a társadalomnak és hozzá kell járulni az egyének is. Szolidárisnak kell lennünk egymáshoz és a mindenkor vezetőrétegnek az emberhez, az egyénhez. Manapság mintha ez hiányozna.

És itt van az, hogy... „mert éhes voltam és ennem adtatok, ruhátlan voltam és felruháztatok, szomjas voltam és innom adtatok, amit egynek tettetek, azt nekem tettétek”. Ez egy kicsit HÚSVÉT fényében és az örök élet kérdésében is úgy jelentkezik, hogy Isten Jézus Krisztus által azonosul minden rászoruló emberrel. És nekem, nekünk, így kell hozzáállni ezekhez a rászoruló emberekhez.

Farkas István

Ünnepi megemlékezés a Magyar Kultúra Napja alkalmából

Elhangzott a Városi Zeneiskola január 22-i növendékhangversenyén.

A Himnusz születésének 174. évfordulóját ünnepeljük ma. Méltón választották előljáróink a rendszerváltás idején a Magyar Kultúra Napjává, s ez alkalmat adhat felmérni a kultúra lehetőségeit és helyzetét.

A művészetet hirdetni az értéket felmutatni, az ízlést formálni, a szellemi életet kedvező irányba befolyásolni – változatlanul a mi dolgunk marad. Feladatunk az, hogy a XXI. század művelt emberfőik sokaságát neveljük ki. A magyar nyelvi kultúra fennmaradása nemzeti feladat, mert nem leszünk képesek versenyben maradni a világgal. Kultúrpolitikánknak, iskolarendszerünknek ezt mindenki számára biztosítania kell.

Eddig az országban, lényegében, ugyanegy módszer szerint tanítottunk zenét. Ez, előbb-utóbb változáson megy keresztül. Előnyét, hátrányát egyaránt tapasztalni fogjuk. Színesedni fog a zenepedagógiai paletta, több tere lesz az egyéni kezdeményezéseknek. De vigyázzunk, nehogy az utolsó évtizedek vívmányait kidobjuk az ablakon. Bach és Bartók szellemében tevékenykedtünk, tisztavirág-életű zeneféleségekre ne pazaroljunk sok időt.

A magyar kultúra legnemesebb, legjellegzetesebb rétegéhez tartozik, zenei nevelésünk egyik alappillére, a magyar népdal. Olyan kincs, amely csak a miénk. Óvni, azon munkálkodni, hogy minél többen érezzék magukénak, elsősorban a muzsikuskötelessége.

Őrizzük meg pedagógiai eszközünket a relatív szolmizációt, ugyanakkor ez a tudás ajándékozza meg a gyermeket az éneklés, tehát a zene művelésének örömeivel, továbbá a zene hallgatására neveljen, hallani tanítson.

A zene szeretete – egyes esetekben művelése sem! – függ a kottaolvasástól. Gondoljunk azokra a milliókra, akik nem ismerik a kottát, zene nélkül mégse tudnának élni. Gondoljunk a zseniális népművészekre, a Péntek Jánosnékra, az Ambrus Sándornékra és a többiekre, akik közül nem egy írni sem tudott, nem hogy kottát olvasni, mégis bámuljuk őket. És bámulta Őket, inspirációt merített belőlük Bartók Béla, Kodály Zoltán, Kurtág György.

Csodálói lehetünk az építészetnek anélkül, hogy két téglát biztonságosan egymásra tudnánk helyezni; szeretjük a képzőművészetet anélkül, hogy egyenes vonalat tudnánk húzni. Áldjuk azt a rajztanárt, aki megtanított képet, szobrot nézni. Szeretném, ha áldanák a zenetanárt, mert megtanított zenét hallgatni.

A zeneiskolák elsőrendű feladata az amatőrök képzése. Innen várjuk a koncert és operalátogató, a zenei könyveket olvasó, a hanglemezeket gyűjtő, a partitúrát lapozgató közönség zömét. És várjuk, hogy feltámadjon a házi muzsikálás, amikor a zenekedvelők hét végén a kottapult mögé ülve kamaráznak.

Zenei műveltségünk megalapozására iskolánkban már évek óta szervezünk ifjúsági filharmóniai hangversenyeket. A Budapesti

Operaház előadásainak rendszeres látogatói, hallgatói vagyunk, bízva abban, hogy olyan zenei élményhez jutnak, mely a későbbiekben odaköti gyermekeinket a zenéhez.

Kodály Zoltán is nagyon hitt ebben. Egyik írásában ezt mondja: „Ha legfogékonyabb korban, a 6. és 16. év közt egyszer sem járja át a gyermeket a nagy zene éltető árama: akkor később már alig fog rajta. sokszor egyetlen élmény egész életre megnyitja a fiatal lelket a zenének. Ezt az élményt nem lehet a véletlenre bízni: ezt megszerezni az iskola feladata”.

Mindenekelőtt nekünk muzsikusoknak kell hinnünk abban, hogy a zenére szükség van. Megnyílt annak a lehetősége, hogy luxuscikkből közfogyasztási cikké váljék. Kodály ezt annyira hitte, hogy utolsó közéleti megnyilatkozásában egy német közmondást idézett: „Az ember azzá válik, amivel táplálkozik”. Biológiai értelemben véve cáfolhatatlan igazság, de vajon komolyan vesszük-e lelki, szellemi értelemben is? Kodály úgy vette.

Az Éneklő Ifjúság c. folyóiratban leszögezte: „A zene lelki táplálék és semmi mással nem pótolható. Aki nem él vele: lelki vérszegénységben él és hal. Teljes lelki élet zene nélkül nincs. Vannak a léleknek régiói, amelyekbe csak a zene világít be”.

A Magyar Rádióban – hagyományok erejét bizonyítandó – elhangzott az a megállapítás, hogy a magyar sportolók egyik angliai útjukon elcsodálkoztak azon a gyönyörű pázsiton, amit ott nevelnek. Arra a kérdésükre, hogy ezt hogyan csinálják, azt a választ kapták, hogy 400 éve minden nap locsolják és nyírják.

A füzesabonyi zeneoktatás pázsítja még csak 25 esztendő. Talán korai lene olyan eredményeket számonkérnünk rajta, mint a 400 éves pázsiton. Hogy olyanná lehessen, ne csak nyírjuk elmarasztaló kritikáinkkal, hanem eredményeit tudomásul véve öntözzük is elismerő szavak harmatával, segítsük növekedését.

Gáspár Mária
zenetanár

RENDELETEK, HATÁROZATOK

Füzesabony Város Önkormányzatának 23/1996. (XI. 19.) számú rendelete 1996. évi költségvetési előirányzatok háromnegyedéves teljesítéséről

1. §

A rendelet hatálya kiterjed az önkormányzat felügyelete alá tartozó:

- önálló költségvetési szervekre,
- részben önálló költségvetési szervekre,
- a Városi Polgármesteri Hivatal Pénzügyi Irodájára.

2. §

A rendelet az 1-2-3. számú mellékleteivel együtt érvényes.

3. §

A rendelet mellékleteiben szereplő adatok alapján Füzesabony Város Önkormányzata a felügyelete alá rendelt szervek háromnegyedéves gazdálkodásáról szóló jelentést elfogadja.

4. §

Ezen rendelet a kihirdetés napján lép hatályba.

Füzesabony, 1996. december 4.

Dr. Zelei József
jegyző
Dr. Pásztor József
polgármester

Füzesabony Város Önkormányzatának 24/1996. (XI. 19.) számú rendelete a többször mó- dosított 10/1996. (III. 12.) számú 1996. évi költségvetési rendelet módosítására

Füzesabony Város Önkormányzata az Államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. tv. a költségvetési szervek tervezésének gazdálkodásának beruházási rendszeréről szóló 156/1959. (XII. 26.) Korm. sz. rendelet és a Magyar Köztársaság 1996. évi költségvetéséről szóló 1995. évi CXXXI. tv. figyelembevételével az alábbi rendeletet alkotja.

1. §

Füzesabony Város Önkormányzata a 10/1996. (III. 12.) számú rendelet 5. §-át hatályon kívül helyezi.

2. §

Elrendeli, hogy az 1. sz. mellékletben szereplő előirányzat-módosítások haladéktalanul kerüljenek átvezetésre a pénzügyi nyilvántartásokon.

Füzesabony, 1996. december 4.

Dr. Zelei József
jegyző
Dr. Pásztor József
polgármester

Füzesabony Város Önkormányzatának 25/1996. (XI. 19.) számú rendelete az Önkormányzat Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 6/1995. (III. 21.) számú rendelettel módosított 1991. évi 3. számú rendelet módosítására

Füzesabony Város Önkormányzatának 6/1995. (III. 21.) számú rendelettel módosított 1991. évi 3. számú rendelete az alábbiak szerint módosul:

1. §

(1) a rendelet 12. § (5) bekezdés d), e), f), h), k) pontja hatályát veszti, ezzel együtt a g) pont d) pontra, az i) pont e) pontra, a j) pont pedig f) pontra módosul.

(2) A rendelet 12. § (6) bekezdésében megjelölt h) pont hatályát veszti.

2. §

Ezen rendelet a kihirdetés napján lép hatályba.

Füzesabony, 1996. december 4.

Dr. Zelei József
jegyző
Dr. Pásztor József
polgármester

Füzesabony Város Önkormányzatának 26/1996. (XI. 19.) számú rendelete a közüzemi vízműből szolgáltatott ivóvízért, illetőleg a közüzemi csatornamű használatáért fizetendő díjak megá- llapításáról

1. §

Jelen díjmegállapítás a Heves Megyei Vízmű Rt. által Füzesabony Város területén végzett közszolgáltatásra érvényes.

1. Az ivóvízdíj 100 Ft/m³ + ÁFA
2. A csatornadíj 70,50 Ft/m³ + ÁFA

2. §

Ez a rendelet a kihirdetés napján lép hatályba. A rendeletben meghatározott díjat 1997. január 1. napjától kell alkalmazni.

Füzesabony, 1996. december 4.

Dr. Zelei József
jegyző
Dr. Pásztor József
polgármester

Füzesabony Város Képviselőtestületének 104/1996. (XI. 19.) számú határozata:

Füzesabony Város Képviselőtestülete az 1996. november 19-én megtartott ülésén megtárgyalta a Pénzügyi Bizottság, az Ügyrendi

Bizottság és az Építési és Városfejlesztési Bizottság együttes javaslatát, mely a Heves Megyei Vízmű Rt. által kért 1996. évi ivóvízdíj kompenzációra vonatkozott, és úgy határozott, hogy:

1. Elutasítja a Heves Megyei Vízmű Rt. kérését, mely arra vonatkozott, hogy Füzesabony Város Önkormányzata a Heves Megyei Vízmű Rt. 1996. évre kért ivóvízdíj ármegállapításától eltérő díjat állapított meg, ezáltal 1996. július 31-ig a Heves Megyei Vízmű Rt.-nek 1.430.102 Ft árbevételkiesést okozott.

Azért utasítja el a Heves Megyei Vízmű Rt. kérését, mert a kérelemben foglaltaknak, és Füzesabony Város Önkormányzata 1996. évre vonatkozó vízdíj ármegállapítása megalapozott volt, mely az alábbiakban foglalható össze:

a) Füzesabony Város Képviselőtestülete az 1996. évi ivóvízdíj megállapításánál részletekbe menően kifogásolta a Heves Megyei Vízmű Rt. 1996. évre vonatkozó díjjavaslatának költségeleseit, így:

- a tervezett létszámot és bért,
- a tervezett laboratóriumi költségeket,
- a tervezett villamosenergia költséget,
- a tervezett tárgyi eszköz költségeit,
- a tervezett igazgatási költséget,

a fentiek vitatása során javasolta a racionálisabb gazdálkodást.

b) A Heves Megyei Vízmű Rt. által közölt munkaanyag az 1996. évi gazdálkodást nyereségesre prognosztizálja, ami nem alapoz meg pótlólagos bevételeket,

c) A Heves Megyei Vízmű Rt. díjkintlévősége több mint 100 millió forint, hatékonyabb díjbehajtás esetén a fenti összeggel gazdálkodhatna az Rt. egyrészt nem kényszerült volna hitelfelvételre és hitelkamat megtakarítást érhetett volna el, vagy a behajtott díjat kamatoztathatta volna, aminek következményeként jelentősen magasabb nyereség lenne elérhető. A Füzesabonyi Üzemegységénél volt a legkisebb kintlévőség.

d) A Vízmű Rt. 1996. évben jelentős létszámcsökkenést hajtott végre, mely legnagyobb arányban a Füzesabonyi Üzemegységénél valósult meg, a létszámcsökkenésnek az adott évben a legnagyobbak a terhei – felmondás, végkielégítés – azonban ez a további években igen jelentős költségmegtakarítást eredményez.

2. Felhatalmazza a polgármestert, hogy a fentieknek megfelelően levélben tájékoztassa a Vízműt kérése elbírálásáról.

Füzesabony Város Képviselőtestületének 105/1996. (XI. 19.) számú határozata:

Füzesabony Város Önkormányzatának Képviselőtestülete – figyelembe véve a SZEB, az ITB és a PB javaslatát – a 40/1996. (V. 14.) számú határozatát az alábbiak szerint módosítja.

Füzesabony Város Képviselőtestülete az 1997. évi költségvetésében 1.010.000 Ft-ot biztosít az első lakáshoz jutók 1996. évi támogatására, melyből 390.000 Ft-ot a Lakás Alap 1996. évi pénzmaradvány terhére, 620 eFt-ot az 1997. évi költségvetés terhére hagy jóvá.

Füzesabony Város Képviselőtestületének 105/1996. (XI. 19.) számú határozata:

Füzesabony Város Képviselőtestülete az 1996. november 19-én megtartott ülésén megtárgyalta az Építési és Városfejlesztési Bizottság, valamint a Pénzügyi Bizottság együttes javaslatát, mely a Széchenyi út 4. szám mögötti garázstulajdonosok kérelmének teljesítésére vonatkozott, és úgy határozott, hogy:

1. Füzesabony Város Önkormányzata a Füzesabony, Széchenyi út 2-4. szám alatt található 2275/24 hrsz-ú közterületből egy 0,5x19,80 m² területet építési telekké alakít, melyet az alatt felsorolt garázstulajdonosok részére elidegenít.

2. Vevőként az alábbi kérelmezőket jelöli meg:

- a) A 2275/10 hrsz-ú garázs tulajdonosa Sári Imre Füzesabony, Széchenyi út 2. szám alatti lakos, kb. 2 m² területre,
- b) A 2275/12 hrsz-ú garázs tulajdonosa Pelyhe Jánosné Füzesabony, Széchenyi út 2. szám alatti lakos, kb. 2 m² területre,
- c) A 2275/13 és a 2275/14 hrsz-ú garázs tulajdonosa Gondos István Füzesabony, Rákóczi -t 58. szám alatti lakos, kb. 4 m² területre,

d) A 2275/15 hrsz-ú garázs tulajdonosa Magyar Gyuláné Füzesabony, Széchenyi út 2. szám alatti lakos, kb. 2 m² területre.

3. A vételárát 1000 Ft/m² összegben határozza meg, a vételáron túlmenően a vevőket terheli a telekalakítás költsége és a szerződés kötés költsége is.

4. A polgármestert meghatalmazza az adásvételi szerződés aláírásával.

Füzesabony Város Képviselőtestületének 107/1996. (XI. 19.) számú határozata:

Füzesabony Város Képviselőtestülete az 1996. november 19-én megtartott ülésén megtárgyalta az Építési és Városfejlesztési Bizottság, valamint a Pénzügyi Bizottság együttes javaslatát, mely Kasza Sándor és neje Füzesabony, Zrínyi út 36. szám alatti lakosok vásárlási szándékára vonatkozott, és úgy határozott, hogy nem idegeníti el az önkormányzati tulajdonú 2000 hrsz-ú Zrínyi úti közparkot, azt változatlanul közparkként, játszótéri funkcióval kívánja működtetni.

A településen végzendő őszi fatelepítés során ezen a területen is – a szükséges mértékig – fásítást végez az önkormányzat.

Füzesabony Város Képviselőtestületének 108/1996. (XI. 19.) számú határozata:

Füzesabony Város Képviselőtestülete megtárgyalta a Szent Imre út 9. szám alatti ingatlan jogi sorsának rendezése tárgyában a 93/1996. (X. 8.) számú határozat végrehajtásával összefüggő javaslatot, és úgy határozott, hogy:

A testület az önkormányzati bérlakás bérlő részére történő mielőbbi értékesítése érdekében szükségesnek látja Makula Gusztáv és neje, valamint családja Füzesabony, Szent Imre út 9. szám alatti önkényes beköltözőkkel szemben per kezdeményezését, az önkormányzati bérlakásból – csereelhelyezés nélküli – kiköltöztetés elrendelése iránt.

Felhatalmazza Dr. Pásztor József polgármestert a perindítással szükséges további lépések megtételére.

Füzesabony Város Képviselőtestületének 109/1996. (XI. 19.) számú határozata:

Füzesabony Város Képviselőtestülete az 1996. november 19-én megtartott ülésén megtárgyalta a polgármester javaslatát a közalkalmazotti keresetek egyszeri kiegészítésére vonatkozóan.

A támogatás intézményekre történő felosztásáról a közalkalmazottak jogállásáról szóló többször módosított 1992. évi XXXIII. tv. 4. § (1) bek. c) pontja alapján működő önkormányzati érdekegyeztető tanácsban született megállapodás értelmében a képviselőtestület a létszámarányos szétosztást fogadta el.

Füzesabony Város Képviselőtestületének 110/1996. (XI. 19.) számú határozata:

Füzesabony Város Képviselőtestülete az 1996. december 6-i ülésén úgy határozott, hogy Füzesabony Város Önkormányzata a Heves Megyei Vízmű Rt.-be apportként bevitű Füzesabony város meglévő szennyvízcsatorna-hálózata és szennyvíztisztító telepe Rt.-ből történő kizozatalát nem kezdeményezi.

A szennyvízberuházás megvalósulását támogatja ettől eltérően valamilyen formában.

Füzesabony Város Önkormányzatának 27/1996. (XII. 10.) számú rendelete a helyi iparüzési adóról szóló többször módosított 1991. évi 15. sz. rendeletének módosításáról

1. §

A helyi iparüzési adóról szóló 1991. évi 15. sz. önkormányzati rendelet (a továbbiakban: Ör.) 4. § (2) bekezdésének 1. sz. gondolatjele a következők szerint változik, illetve a 4. § (2) bekezdése a következők szerint egészül ki:

Személyes mentességben részesül

- (2) – 2 naptári évig mentes az adó alól aki önkormányzati tulajdonba lévő ingatlant vállalkozás céljából vásárol meg,
- 3 naptári évig mentes az adó alól az a Füzesabony 1997.